

ממצאי מעקב

הטיפול בענייני תנועה במחוז תל-אביב

דו"חות שנתיים 20, עמ' 427 ; 21, עמ' 391

לפי פקודת התעבורה, רכב העומד במקום, שהעמדתו אסורה, או בנסיבות, שיש בהן כדי הפרת סדרי התנועה או בטיחותה, רשאי שוטר להורות על הרחקתו; אם מי שברשותו הרכב לא מילא אחרי הוראה זו, או אינו נמצא במקום, רשאי השוטר לגרור את רכבו מהמקום. גרירת רכב נהוגה רק במרחב הירקון שבמחוז תל-אביב, והיא מבוצעת על ידי קבלן הקשור בחוזה עם המשטרה. גרירת רכב מהווה שימוש בכוח, בתוקף מעמדה הממלכתי של המשטרה והיא נועדה להשגת מטרה ציבורית; עם זאת בעלי רכב רגישים כלפיה במיוחד. על כן העירה הביקורת, שעדיף היה, אילו ביצעה המשטרה את פעולות הגרירה שלא בעזרת גורם עסקי.

המטה הארצי של המשטרה הודיע, כי לא מצא מקום, לאחר שיקול נוסף, לשנות את עמדתו בעניין גרירת רכב על ידי קבלן אזרחי, מה גם שמצבת כוח האדם במחוז תל-אביב ירדה מאז הפעלת ההסדר.

תוך כדי טיפול בתלונות, שהוגשו בנושא זה למשרד מבקר המדינה, התברר, שכל אימת שבעל הרכב טוען, שנגרם נזק לרכבו בעת גרירתו, מפנה המשטרה את המתלונן אל הקבלן הגורר. הביקורת העירה למשטרה, כי מאחר שהקבלן פועל בשליחות המשטרה בתפקיד בעל אופי שלטוני מובהק, כך שגם המדינה נושאת באחריות לגבי תוצאות רשלנותו, יאה היה כי המשטרה בעצמה תטפל בתלונות מסוג זה המופנות אליה, ולא תפנה את האזרח הנפגע לקבלן.

משטרת ישראל הפעילה, בעקבות הערות אלה, נוהל מתוקן בעניין זה, שלפיו אומנם ימשיך הקבלן לטפל בפיצוי הניזוק; אך כל אימת שהניזוק לא יבוא על סיפוקו על ידי הקבלן, תמשיך המשטרה לטפל במקרה באמצעים שלה.

לפי פקודת התעבורה, הוצאות הפעולה בקשר לגרירת רכב מוטלת על בעל הרכב "והוא יהיה חייב להחזיר אותו סכום לאוצר המדינה". מאחר שהמשטרה משלמת לקבלן אזרחי בעבור גרירה — 17 ל"י בלבד, עמד מבקר המדינה על הסטייה מהוראות הפקודה שבגביית אגרה בסך — 30 ל"י, כפי שנקבע בתקנות התעבורה.

בעקבות הביקורת, תוקנו תקנות התעבורה במארכ 1971 והאגרה בעד גרירת רכב נקבעה ל- 23 ל"י. (קובץ תקנות מספר 2673 מיום 11.3.1971).

שירות בתי הסוהר — השירות הרפואי לאסיר

דו"חות שנתיים 21, עמ' 397 ; 20, עמ' 438 ; 18, עמ' 359

בבית סוהר תל-מונד לא היה חדר חולים. בדיקת מעקב, שנערכה בדצמבר 1969, העלתה, כי הותקן חדר חולים לחמש מיטות, אך בביקורת חוזרת, מנובמבר 1970, התברר, כי הוא לא הופעל בגלל חוסר תקן לכוח אדם מתאים.

החל מפברואר 1971 מופעל חדר החולים על ידי שלושה אנשי סגל, שקיבלו הכשרה מקצועית למטרה זו.

לפי בקשת נציב בתי הסוהר מינה משרד הבריאות, ביוני 1964, ועדה לבדיקת השירותים הרפואיים של בתי הסוהר. עד אוקטובר 1967 לא הגישה הוועדה את מסקנותיה והמלצותיה. בעקבות הביקורת, מינה המנהל הכללי של משרד הבריאות ועדה אחרת, שהגישה את מסקנותיה והמלצותיה באוגוסט 1968. בדיקת מעקב, שנערכה בנובמבר 1970, העלתה, שמשרד הבריאות לא קיבל את המלצות הוועדה ומינה עוד ועדה מקצועית אחת.

הוועדה המקצועית, שמונתה על ידי משרד הבריאות עוד לא הגישה את המלצותיה לנציבות בתי הסוהר וזאת לאחר שעברו שבע שנים ממינוי הוועדה הקודמת.